

[Chr. Christiansen.]

metodernes sundhed, der her er tale om, og det er også dem, jeg har gjort til genstand for omtale.

Det er klogt og rigtigt, at vi søger at finde frem til, hvad det ærede medlem hr. Weikop betegnede som færdselsregler for handelen, svarende til den tids forhold, vi nu lever i. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at lovforslaget gøres til genstand for en saglig behandling i et udvalg.

Anker Lau: Jeg skal i denne omgang indskrænke mig til tre korte bemærkninger. Den første er til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen. Jeg er ganske klar over, hvorfra initiativet til disse henvendelser stammer. Jeg har ikke drømt om at lægge skjul på det, tværtimod sagde jeg udtrykkelig i min indledning, at initiativet stammer fra en række detailhandlerorganisationer og visse forbrugerorganisationer. Jeg står imidlertid ikke her for at tale disse organisationer efter munden, men for at sige min og mit partis mening, og det tror jeg også at disse organisationer venter af mig.

Min anden bemærkning vedrører reklamen. Hvis reklamen er dårlig, stødende for forbrugerne, hvis den har den form, som visse ærede talere har ment, holder den op af sig selv, så vender forbrugerne sig naturligvis imod den, det er klart.

Endelig har jeg en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der ikke mente, at salgsomkostningerne hørte med til produktionsomkostningerne. En tidligere fiskeriminister, hr. Knud Rée, har engang formuleret den sætning, at en fisk ikke er fanget, før den er solgt. Det er i virkeligheden ganske godt sagt. Det samme gælder produktionen. Ingen produktion er skabt, før den er solgt. Ingen har nogen som helst glæde af at producere varer, hvis de ikke kan sælges. Derfor er de to ting forbundet med hinanden på en sådan måde, at de ikke kan adskilles.

Weikop: Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen ville slå fast særlig over for mig, at disse henvendelser var kommet fra organisationerne. Det lød, som om jeg ikke skulle have sagt det i min tale før, men det må bero på en misforståelse. Jeg tror oven

i købet, at jeg indledte den med at sige til den højtærede minister, at han næsten havde fået utak for at have fulgt organisationernes ønske, så dér er der såmænd ikke nogen forskel på det ærede medlem hr. Chr. Christiansens opfattelse og min. Det er selvfølgelig også rigtigt — det vil jeg aldrig bestride — at meget af det, der står i loven om uretmæssig konkurrence, også er kommet fra organisationernes side; det er klart, og det vil jeg gerne medgive det ærede medlem. Men det spørgsmål, jeg rejser, er, om vi nu ikke har fået nok, og det er noget helt andet. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpå, men må jeg ikke have lov til at sige, at det, jeg var inde på med hensyn til reklamen, var, om det egentlig er nødvendigt at reklamere for at få varerne fordelt. Vi beskæftiger os i øjeblikket med en anden lov — jeg kan godt nævne den, det er beværterloven — og i henhold til den må man ikke drive handelsvirksomhed fra et marketenderi, medens man gerne må fordele varer; der er en væsentlig forskel på de to ting. Men når en sådan fordelingsvirksomhed også kan reklamere akkurat som alle mulige andre, når forbrugerorganisationer, der fordele varerne, selv bruger reklamen i så stort omfang, som tilfældet er, var det begrundelsen for mit spørgsmål, om det er rimeligt, ja, jeg vil ikke sige at lægge reklamen for had, men påstå, at reklame altid virker fordyrende. Jeg nærer tvivl om, når vi kommer til beværterloven, at man kan være enig i, at marketenderiernes fordelingsvirksomhed ikke kan betragtes som handel.

Baunsgaard: Må jeg til det lille ordskifte mellem det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Anker Lau sige, at det for mig i og for sig ikke er af afgørende betydning at få fastslået, om omkostninger ved salg og fordeling er produktionsomkostninger. Man må for min skyld gerne sige, at varen er færdigproduceret, når den ligger på fabrikken som en færdig vare, men der vil formentlig ikke med nogen saglig begrundelse kunne rejses tvivl om, at fordelingen ud til forbrugerne er en nødvendig proces. Storkøbenhavns forbrugere vil ikke have ret meget gavn af de havregryn, der produceres i Nakskov og Svendborg, hvis